

Lale olak

itlerin Olmadığı...

Bir Ölim Orucu Direnişinin Güncesi

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ.....	9
Kızkardeşlik.....	11
Lale Çolak: Devrim Rüzgârının Kızı.....	31
İnadına Değil Bilinçle Direnmek... ..	35
“GörüŖeceğiz...”.....	43
Tarihin Affedilmez İronisi: “Hayata Dönüş” Operasyonu	45
Biz Kazanacağız	51
1. HÜCREDE MARTI SESLERİ.....	57
2. ÖLÜMLER VE MÜDAHALELER	85
3. ATEŞ TOPLARI	109
4. SAĞMALCILAR CEZAEVİ HASTANESİ.....	169
5. DEVRİMİN İSTANBULU	189
“RÜZGÂRLA BİR...”	229

SUNUŞ

Lale bir dünyaydı; bizim dünyamızın bir bedende dile gelişi, özümsemiş Marksist Leninist bir bakış açısının yapıp edilen her şeyde kendini konuşturması, özgürleşmiş bir ruhun bütün engellere, bütün yok etme çabalarına rağmen inatla tek bir amaca akışıydı.

Başka bir dünyanın, komünizmin özgürlük dünyasının erdemleri vardı onda. Hepsinden önemlisi, o genç yaşına rağmen bu dünyanın temel çizgilerinin birçoğu yerli yerine oturmuş, adeta sindirilmişti. Ondaki örgütlü mücadele zorunluluğu ve yoldaşlık bilinci insanın içine sınımsız gelecek denli yoğun ve çarpıcıdır: “Birbirimize sarılmış, yoldaşlığın o güvenli limanına sığınmıştık...” Hayata karşı duruşu, örgütlü mücadeleye bakışı, öğrenmeye doyumsuz çırpınışı ona kişiliğini biçimlendirme, zaten varolanı yeni bir kalıba dökme fırsatı verdi. Bu erdemleri elle tutulacak kadar somutlayabilmesi, ta ötelere yayabilecek kıvama getirmesi, bilgece bir açıklıkla önüne ne çıkarsa öğrenme, her bilgiyi her deneyimi emme, her insanı kendi gerçekliği içinde kavramaya çalışarak dönüştürme yolunu açtı önüne. O ısrarla bu yolu yürüdü. Neşesiyle, coşkusuyla, güveniyle, ne olursa olsun pes etmeme azmiyle yaptı bunu: “*Sabaha kadar yürüyeceğiz, ayaklarımız değil yollar yorulacak bizi taşımaktan...*” Böyle hedef odaklı, bu kadar iyimser, bu kadar çalışkan, bu kadar çığlık çığlığadır onun mektupları işte...

Mahpusta mektubun önemi bilinir, kavurucu sıcakta bir damla su gibidir. Kendimizi beslediğimiz, onardığımız, hayaller kurduğumuz bir deryaya dönüşür sonra. Hele bu mektuplar Ölüm Orucu gibi zorlu bir koşuda konmuşsa avuçlarımıza, serinletmişse ruhumuzu, umut ve iyimserlik dağlarını yeşertmişse çok daha anlamlıdır.

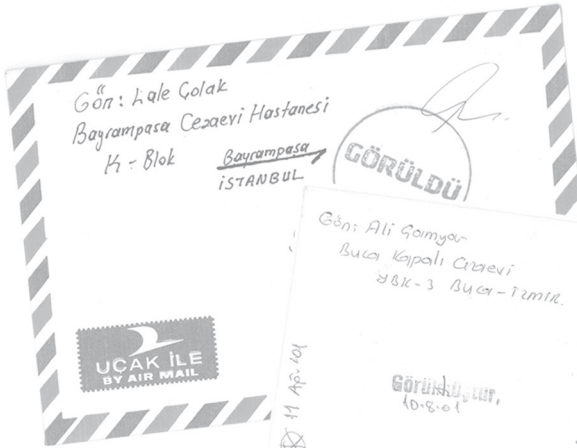
Yazdıklarının; yoldaş, arkadaş, aile üyelerinin ona gönderdikleri mektupların... tanıyıyorsak bile onu ve kişiliğini neredeyse bütün temel çizgileriyle ortaya koyduğunu göreceksiniz. Sadece komünist karakterini değil, insanın yaratma ve başarma gücüne meftunluğunu, irili ufaklı her şeye karşı olağanüstü merakını, örgütçülük meziyetlerinin başta geleni olan iplikleri ustaca birbirine bağlama çabasını, yüreğinden taşanları –hiçbir zincir vurmadan– sere serpe ortaya saçışını, üstelik bunları adeta bir edebiyatçı duyarlılığıyla dile getirişini “aşkolsun sana çocuk, aşkolsun!” dedirtecek ölçüde yoğun duyumsatan satırlar bunlar.

Lale, örgütlü bir komünist olarak katettiği yıllar boyunca yaşamın bütünlüğünü bozmadan, aksine her parçayı diğerine, her insanı bir başkasına bağlayan kaçınılmaz ihtiyaçları keşfederek birleştirmeye çalıştı. Elinizdeki kitap dahi bu çabanın izlerini taşıyor. Uzun uğraşlar sonucu toparlanabilmiş bu mektup dağının düzlenebilmesi, anlamlı ve işlevli bir ürüne dönüştürülmesi kolektif bir çabayla olabildi. Daha mükemmeli arama tutsaklığı onu belki de bir miktar geciktirdi. Olsun... İnsan son sözünü söylemedikçe “hiçbir şey için geç değildir!”

Onu elbette hepimiz çok özleyeceğiz ama bu özlemlerle yaşayabiliriz. Ardında bıraktığı sayısız anı yeter bize... Ne var ki, bu kitaba esin kaynağı olan devasa bir kuşak, yüzlerce binlerce genç de onu bu sayede tanıyarak özlesinler istiyoruz.

“Görüşeceğiz...”

(...) 22.00'de slogan sesleri geldi. Müthiş güzeldi. İnsanın içini çok farklı bir duygu kaplıyor. Can Yücel'in bir şiiri var. Tam hatırlamıyorum ama şöyle bitiyordu: "...ne çok elimiz varmış baksana / tutuşa tutuşa bir orman yangını gibi..." Ne güzel değil mi? Burada sabahları martıların çığlık çığlığı sesleriyle uyanıyoruz. Biliyorsun deniz yakın. Gökyüzü bazı sabahlar harika oluyor. Küçük de olsa biz orada dev gibi şeyler görebiliyoruz. Hücremiz dubleks. Alt katta 1 masa, 4 sandalye, 2 kalorifer peteği bir de kitap ve TV koymak için bir dolap var. Tuvaletimiz ise çok yönlü kullanıma açık. Tuvalet, banyo ve mutfak olarak kullanılıyor. Üst kata çıkmak için neredeyse duvar gibi dik ve düz merdivenleri bir dağcı ustalığıyla tırmanmak zorundasın. Bu zorlu yolun sonunda 2 ranza çift katlı, 2 elbise dolabı ve 2 petek bizi bekliyor. Daracık ve küçük 2 pencere var. Havalandırma da tam bir kutu. (...)